

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษากผลกระทบบของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงที่มีผลต่อดุลการค้าระหว่างประเทศจีนและประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงโดยวิธีการ Panel Cointegration ได้แก่ การทดสอบ Panel unit root เพื่อทำการทดสอบความนิ่งของข้อมูลตัวแปรที่นำมาศึกษา และทำการทดสอบ Panel Cointegration เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในแบบจำลองดุลการค้า ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการทำ Panel unit root test ของตัวแปรที่นำมาศึกษา ด้วยวิธีการทดสอบ Panel unit root ที่แตกต่างกัน ได้แก่ การทดสอบด้วยวิธี LLC Test วิธี Breitung Test วิธี Hadri Test วิธี IPS Test และวิธี Fisher-Type Tests โดยใช้ Fisher-ADF และ Fisher-PP โดยผลจากการทดสอบจะนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตาราง ซึ่งแยกออกเป็นผลการทดสอบ Panel unit root ตัวแปรด้วยวิธีการทดสอบที่แตกต่างกัน

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ประกอบด้วย ผลการทดสอบ Panel Cointegration ด้วยวิธีของ Pedroni วิธีของ Kao และวิธีของ Fisher Johansen ซึ่งผลจากการทดสอบจะนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตารางโดยแยกออกเป็นผลของการทดสอบแต่ละวิธี

4.1 ผลการทดสอบ Panel unit root

ผลการทดสอบ Panel unit root ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ($\ln REX_{it}$) และ ดุลการค้า ($\ln TB_{it}$) ด้วยวิธี LLC Test วิธี Breitung Test วิธี Hadri Test วิธี IPS Test และวิธี Fisher-Type Tests โดยใช้ Fisher-ADF และ Fisher-PP มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการทดสอบ Panel unit root ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

Level หรือ I(0)						
ตัวแปร	LLC	Breitung	Hadri	IPS	Fisher-Type	
					Fisher-ADF	Fisher-PP
$\ln REX_{it}$	-2.09754** (0.0180)	-0.07042 (0.4719)	3.64149 (0.0001)	-1.29974 (0.0968)	16.6056 (0.0836)	9.66961 (0.4699)
$\ln TB_{it}$	-0.29613 (0.3836)	0.00703 (0.5028)	6.10132 (0.0000)	0.43787 (0.6693)	6.20608 (0.7977)	16.5474 (0.0850)
First Difference หรือ I(1)						
ตัวแปร	LLC	Breitung	Hadri	IPS	Fisher-Type	
					Fisher-ADF	Fisher-PP
$\Delta \ln REX_{it}$	-5.70665* (0.0000)	-3.06324* (0.0011)	1.10475** (0.1346)	-5.46750* (0.0000)	47.9597* (0.000)	63.2862* (0.0000)
$\Delta \ln TB_{it}$	-4.01947* (0.0000)	-2.39590* (0.0083)	1.30184** (0.0965)	-6.41917* (0.0000)	58.0808* (0.0000)	351.907* (0.0000)

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ค่า Probability Values แสดงในวงเล็บ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบ Panel unit root ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาผลกระทบของอัตราแลกเปลี่ยนที่มีผลต่อดุลการค้า มีรายละเอียด ดังนี้

ผลการทดสอบด้วยวิธี LLC Test ที่ระดับ Level พบว่าตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานหลัก หมายความว่าข้อมูลมีความนิ่งที่ระดับ Level หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล (Order of Integration) เท่ากับ 0 หรือ I(0) สำหรับตัวแปรดุลการค้า (Trade balance) ค่าสถิติที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลมี Unit root หรือข้อมูลไม่นิ่ง ที่ระดับ Level หรือ I(0) เมื่อนำข้อมูลมาทำการทดสอบที่ระดับ First Difference พบว่าค่าสถิติที่ได้ของทุกตัวแปรดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลไม่มี Unit root ดังนั้นตัวแปรดุลการค้า

(Trade balance) มีความนิ่งที่ระดับ First Difference หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$

ผลการทดสอบด้วยวิธี Breitung Test ที่ระดับ Level พบว่าค่าสถิติที่ได้ของตัวแปรทุกตัว นั่นคือ อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงและดุลการค้า ค่าสถิติที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลมี Unit root หรือข้อมูลไม่นิ่ง ที่ระดับ Level หรือ $I(0)$ เมื่อนำข้อมูลมาทำการทดสอบที่ระดับ First Difference พบว่าค่าสถิติที่ได้ของทุกตัวแปรดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลไม่มี Unit root ดังนั้นตัวแปรทั้งสอง มีความนิ่งที่ระดับ First Difference หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$

ผลการทดสอบด้วยวิธี Hadri Test ที่ระดับ Level พบว่าค่าสถิติที่ได้ของตัวแปรทุกตัว ค่าสถิติที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลมี Unit root หรือข้อมูลไม่นิ่ง ที่ระดับ Level หรือ $I(0)$ เมื่อนำข้อมูลมาทำการทดสอบที่ระดับ First Difference พบว่าค่าสถิติที่ได้ของทุกตัวแปรดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลไม่มี Unit root ดังนั้นตัวแปรทุกตัว มีความนิ่งที่ระดับ First Difference หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$

ผลการทดสอบด้วยวิธี IPS Test ที่ระดับ Level พบว่าค่าสถิติที่ได้ของตัวแปรทุกตัวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก นั่นคือข้อมูลมี Unit root หรือข้อมูลไม่นิ่งที่ระดับ Level หรือ $I(0)$ เมื่อนำข้อมูลมาทำการทดสอบที่ระดับ First Difference พบว่าค่าสถิติที่ได้ของทุกตัวแปรดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลไม่มี Unit root ดังนั้นตัวแปรทุกตัว มีความนิ่งที่ระดับ First Difference หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$

ผลการทดสอบด้วยวิธี Fisher-Type Tests โดยใช้ Fisher-ADF ที่ระดับ Level พบว่า ค่าสถิติที่ได้ของตัวแปรทุกตัวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก นั่นคือข้อมูลมี Unit root หรือข้อมูลไม่นิ่งที่ระดับ Level หรือ $I(0)$ เมื่อนำข้อมูลมาทำการทดสอบที่ระดับ First Difference พบว่าค่าสถิติที่ได้ของทุกตัวแปรดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลไม่มี Unit root ดังนั้นตัวแปรทั้งสอง มีความนิ่งที่ระดับ First Difference หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$

ผลการทดสอบด้วยวิธี Fisher-Type Tests โดยใช้ Fisher-PP ที่ระดับ Level พบว่าค่าสถิติที่ได้ของตัวแปรทุกตัวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลมี Unit root หรือข้อมูลไม่นิ่งที่ระดับ Level หรือ $I(0)$ เมื่อนำข้อมูลมาทำการทดสอบที่ระดับ First

Difference พบว่าค่าสถิติที่ได้ของตัวแปรทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบผลจากการทดสอบ Panel unit root ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งใช้วิธีทดสอบที่แตกต่างกัน โดยสามารถสรุปการเปรียบเทียบผลการทดสอบ Panel unit root ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงการเปรียบเทียบผลการทดสอบ Panel unit root ของตัวแปรที่ใช้ศึกษา

Level หรือ $I(0)$						
ตัวแปร	LLC	Breitung	Hadri	IPS	Fisher-Type	
					Fisher-ADF	Fisher-PP
$\ln REX_{it}$	***	-	-	-	-	-
$\ln TB_{it}$	-	-	-	-	-	-
First Difference หรือ $I(1)$						
ตัวแปร	LLC	Breitung	Hadri	IPS	Fisher-Type	
					Fisher-ADF	Fisher-PP
$\Delta \ln REX_{it}$	***	***	***	***	***	***
$\Delta \ln TB_{it}$	***	***	***	***	***	***

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : *** ข้อมูลไม่มี unit root หรือข้อมูลมีความนิ่ง

- ข้อมูลมี unit root หรือข้อมูลไม่นิ่ง

จากตารางที่ 4.2 แสดงการเปรียบเทียบผลการทดสอบ Panel unit root ของตัวแปรที่ใช้ศึกษา จะเห็นว่า เมื่อทำการ First Difference แล้วข้อมูลมีความนิ่งในทุกตัวแปร แต่เมื่อพิจารณาว่าวิธีใดเป็นวิธีที่ให้ผลดีที่สุดนั้น จากการพิจารณาจากตารางที่ 4.1 แล้วพบว่า วิธีการทดสอบ Panel unit root ด้วยวิธีของ LLC, Breitung, IPS, Fisher-ADF และ Fisher-PP นั้นให้ผลที่เหมือนกัน คือ ข้อมูลไม่มี unit root หรือข้อมูลมีความนิ่งที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 มีเพียงวิธีทดสอบของ Hadri เท่านั้นที่ข้อมูลไม่มี unit root หรือข้อมูลมีความนิ่งที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงสามารถสรุปได้ว่าการทดสอบความนิ่งของข้อมูลด้วยวิธีของ LLC, Breitung, IPS, Fisher-ADF และ Fisher-PP ให้ผลการทดสอบที่ดีกว่าวิธีของ Hadri

4.2 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงกับดุลการค้า (Trade balance)

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแลกเปลี่ยนที่แท้จริง (Real exchange rate) กับดุลการค้า (Trade balance) ระหว่างกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงกับประเทศจีน ประกอบด้วยการทดสอบความสัมพันธ์โดย Panel cointegration test ด้วยวิธีการของ Pedroni วิธีของ Kao และวิธีของ Fisher ซึ่งอิงแนวคิดแบบ Johansen tests ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการทดสอบ Panel cointegration แบบจำลองดุลการค้า (Trade balance) ด้วยวิธีของ Pedroni

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ	Specification		
	None	Intercept	Intercept and Trend
Panel ν - Statistic	-1.322730 (0.9070)	-0.624840 (0.7340)	-2.063179 (0.9805)
Panel ρ - Statistic	-0.124899 (0.4503)	-5.335507* (0.0000)	-5.920718* (0.0000)
Panel pp - Statistic	-1.004322 (0.1576)	-5.235757* (0.0000)	-6.357205* (0.0000)
Panel ADF - Statistic	0.001163 (0.5005)	-1.482408 (0.0691)	-1.032549 (0.1509)
Group ρ - Statistic	0.526031 (0.7006)	-0.944498 (0.1725)	-0.402829 (0.3435)
Group pp - Statistic	-1.787984** (0.0369)	-0.724971 (0.2342)	-0.832490 (0.2026)
Group ADF - Statistic	-0.652354 (0.2571)	0.276947 (0.6091)	0.731751 (0.7678)

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ค่า Probability Values แสดงในวงเล็บ

* มีระดับนัยสำคัญที่ 0.01

** มีระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบ Panel cointegration จากแบบจำลองดุลการค้าของกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงและประเทศจีน ด้วยวิธีของ Pedroni พบว่าการทดสอบโดย

กำหนดให้ไม่มีค่าคงที่ (Intercept) และแนวโน้มของเวลา (Trend) ค่าสถิติ Panel p – Statistic และ Panel pp – Statistic มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อทดสอบโดย โดยกำหนดให้ไม่มีค่าคงที่ พบว่าค่าสถิติ Panel p – Statistic และ Panel pp – Statistic มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ มี cointegration ดังนั้น ตัวแปรในแบบจำลองดุลการค้าของกลุ่มประเทศอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขงและประเทศจีนมี cointegration หรือมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการทดสอบ Panel cointegration จากแบบจำลองดุลการค้า (Trade balance) ด้วยวิธีของ Kao

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ	Intercept
ADF - Statistic	1.830421** (0.0336)

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ค่า Probability Values แสดงในวงเล็บ

** มีระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.4 ผลการทดสอบ Panel cointegration จากแบบจำลองดุลการค้าของกลุ่มประเทศอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขงและประเทศจีนด้วยวิธีของ Kao ซึ่งมีวิธีการทดสอบที่กำหนดให้ไม่มีค่าคงที่เพียงวิธีเดียว พบว่าค่าสถิติ ADF- Statistic มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ มี cointegration ดังนั้น ตัวแปรในแบบจำลองดุลการค้าของกลุ่มประเทศอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขงและประเทศจีนมี cointegration หรือมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการทดสอบ Panel cointegration จากแบบจำลองดุลการค้าของกลุ่มประเทศอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขงและประเทศจีนด้วยวิธีของ Fisher test ซึ่งอิงแนวคิดแบบ Johansen tests (Combined Individual Tests (Fisher/Johansen))

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
Fisher Stat (from trace test)	None	36.20* (0.0001)
	At most 1	11.97 (0.2873)

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ค่า Probability Values แสดงในวงเล็บ

* มีระดับนัยสำคัญที่ 0.01

จากตารางที่ 4.5 ผลการทดสอบ Panel cointegration จากแบบจำลองดุลการค้ำของกลุ่มประเทศอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขงและประเทศจีนด้วยวิธีของ Fisher test ซึ่งอิงแนวคิดแบบ Johansen tests (Combined Individual Tests (Fisher/Johansen)) พบว่าค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ คือ Fisher Stat (from trace test) ซึ่งมีข้อสมมติฐานหลัก 2 ข้อด้วยกัน สมมติฐานแรกคือ ไม่มี cointegration แต่เนื่องจาก Probability Values มีค่าเท่ากับ 0.0001 ซึ่งต่ำกว่า 0.01 นั่นก็หมายความว่า ตัวแปรในแบบจำลอง ดุลการค้ำของกลุ่มประเทศอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขงและประเทศจีน มี cointegration หรือมีความสัมพันธ์กัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ส่วนสมมติฐานหลักที่สองคือ มีตัวแปรในแบบจำลองอย่างน้อยหนึ่งตัวที่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งจะเห็นว่า Probability Values มีค่าเท่ากับ 0.2873 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.01 นั่นหมายความว่ายอมรับสมมติฐานหลักคือ มีตัวแปรในแบบจำลองดุลการค้ำของกลุ่มประเทศอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขงและประเทศจีนอย่างน้อยหนึ่งตัว มี cointegration หรือมีความสัมพันธ์กัน

ดังนั้น จากผลการทดสอบ Panel cointegration แบบจำลองดุลการค้ำของกลุ่มประเทศอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขงและประเทศจีน ด้วยวิธีของ Pedroni วิธีของ Kao และวิธีของ Fisher test ซึ่งอิงแนวคิดแบบ Johansen tests (Combined Individual Tests (Fisher/Johansen)) สามารถสรุปได้ว่าตัวแปรในแบบจำลอง ความสัมพันธ์ของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงกับดุลการค้ำ ดังกล่าวมี cointegration หรือมีความสัมพันธ์กัน

4.3 ผลการทดสอบด้วยวิธี Fully Modified Ordinary Least Square (FMOLS)

การทดสอบด้วยวิธี Fully Modified Ordinary Least Square หรือ FMOLS นี้ จะเป็นส่วนอธิบายว่าตัวแปรอิสระนั้นคืออัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศทั้ง 5 ประเทศในกลุ่มอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง ว่ามีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามนั้นคือดุลการค้ำระหว่างประเทศจีนและประเทศกลุ่มอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง หรือไม่ ซึ่งให้ผลการทดสอบดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงกับดุลการค้า ด้วยวิธี Fully Modified Ordinary Least Square หรือ FMOLS โดยแสดงความสัมพันธ์แบบแยกประเทศ

ประเทศ	Coefficient
กัมพูชา	3.44 (1.52)
ลาว	-4.47* (-7.63)
พม่า	0.92* (38.48)
ไทย	0.42* (3.11)
เวียดนาม	1.56* (24.84)

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ค่า t-statistic แสดงในวงเล็บ

* มีระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.6 ผลการทดสอบด้วยวิธี FMOLS พบว่า อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศ ลาว พม่า ไทย และเวียดนาม มีความสัมพันธ์กับดุลการค้าที่ทำการค้ากับประเทศจีน โดยสามารถอธิบายผลได้ว่า ในประเทศลาวนั้น เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนของประเทศลาวเปลี่ยนแปลงไป 1 เปอร์เซ็นต์ จะทำให้ดุลการค้าที่มีกับประเทศจีนเปลี่ยนแปลงไป 4.47 เปอร์เซ็นต์ ส่วนในประเทศพม่า เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนของประเทศพม่าเปลี่ยนแปลงไป 1 เปอร์เซ็นต์ จะทำให้ดุลการค้าที่มีกับประเทศจีนเปลี่ยนแปลงไป 0.92 เปอร์เซ็นต์ ในประเทศไทยนั้น เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไป 1 เปอร์เซ็นต์ จะทำให้ดุลการค้าที่มีกับประเทศจีนเปลี่ยนแปลงไป 0.42 เปอร์เซ็นต์ และในประเทศเวียดนาม เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนของประเทศเวียดนามเปลี่ยนแปลงไป 1 เปอร์เซ็นต์ จะทำให้ดุลการค้าที่มีกับประเทศจีนเปลี่ยนแปลงไป 1.56 เปอร์เซ็นต์ แต่มีเพียงประเทศเดียวเท่านั้นที่อัตราแลกเปลี่ยนไม่มีความสัมพันธ์กับดุลการค้า นั่นคือประเทศกัมพูชา จึงสรุปได้ว่าการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของดุลการค้าระหว่างประเทศกัมพูชาและประเทศจีนได้

ตารางที่ 4.7 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงกับดุลการค้า ด้วยวิธี Fully Modified Ordinary Least Square หรือ FMOLS โดยแสดงความสัมพันธ์แบบกลุ่ม

ประเทศ	Coefficient
กลุ่มประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง	0.37* (26.98)

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ค่า t-statistic แสดงในวงเล็บ

* มีระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นถึงผลของการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่มีต่อดุลการค้ากับประเทศจีน ปรากฏว่า เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนของกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงเปลี่ยนแปลงไป 1 เปอร์เซ็นต์ จะทำให้ดุลการค้าที่มีกับประเทศจีนเปลี่ยนแปลงไป 0.37 เปอร์เซ็นต์